Moon of Alabama: UZNÁNÍ, ŽE VÁLKA JE ZTRACENA, "ZÁPAD" HLEDÁ VÝCHOD

- CZ24 News | 26. února 2023

USA/UKRAJINA: Americký prezident Joe Biden v Kyjevě, aby zachránil svůj šílený projekt zničení Ruska prostřednictvím zástupné války. Ale neexistuje žádný dobrý způsob, jak to udělat.

Přehled „západních" médií ukazuje, že nevyhnutelný výsledek války je nyní uznán. Jediné alternativy, které jsou stále otevřené, jsou riskovat velkou jadernou válku nebo ustoupit od „západních" snů o své trvalé hegemonii.

Jen málo „západních" představitelů připustí, že válka je prohraná, že Rusko na Ukrajině zvítězilo. Ale je to tak. Vyhráli válku, když úspěšně uvěznili ukrajinskou armádu v opotřebovací válce.

Ruský komentátor Saša Rogers píše: *Tato válka je již vyhraná (navíc to, co je pro různé "neuznané génie" nejurážlivější, bez jejich účasti a v rozporu s jejich stupidními představami o tom, jak by se měla vyhrát). Byla vyhrána v okamžiku, kdy náš generální štáb namísto vysoce manévrovatelné války uvalil na ozbrojené síly Ukrajiny poziční „stání" s opotřebovací válkou.*

Přísně podle učebnice: opotřebovací válka je vojenská strategie sestávající z agresivních pokusů vyhrát válku vyčerpáním nepřítele k bodu zhroucení kvůli neustálým ztrátám personálu a materiálu.

Ukrajina už ztratila dvě armády a žebrá o třetí. Ale „Západ" toho není schopen:

Včas pravděpodobně dorazí méně než čtvrtina moderních bojových tanků, které Západ slíbil Ukrajině, aby čelila očekávané ruské jarní ofenzívě.

Kyjev očekává, že jeho příznivci pošlou celkem až 320 západních tanků, ale odhaduje se, že do začátku dubna jich do předních linií dorazí sotva 50, což vyvolává obavy, že nebudou stačit k výraznému ovlivnění bojů.

Uznání, že Ukrajina prohrála válku, vyvolává paniku v kruzích, které jsou oddány „západní" unipolaritě.

The *Economist* varuje před ztrátou „autority Západu":

Budoucnost Ukrajiny stále visí na vlásku – a v příštích letech pravděpodobně zůstane nejistá. Pan Putin může v určité chvíli souhlasit s příměřím z účelových důvodů, ale jeho přestavba ruské společnosti je zaměřena výhradně na agresi v zahraničí a represe doma. Jakýkoli myslitelný konec bojů si proto vyžádá silné západní bezpečnostní záruky a rozsáhlé a trvalé přesuny zbraní a finanční pomoci – téměř jako by se na východních hranicích Evropy objevil druhý, mnohem větší Izrael.

Někteří evropští lídři tvrdí, že to vyžaduje plné členství v NATO. Pokud by rekonstrukce Ukrajiny selhala a její ekonomika by se zadrhla, začala by selhávat i ukrajinská demokracie….

Podle Economist Intelligence Unit, naší sesterské organizace, pouze třetina světové populace žije v zemích, které odsoudily Rusko za jeho invazi a také na něj uvalily sankce. Většina z nich jsou blízcí spojenci Ameriky. Zbytek má tendenci vidět válku jako zápas mezi autokraty a pokrytci….

Dokonce i země, které si myslí, že invaze pana Putina byla odsouzeníhodná, ***stále mohou dojít k závěru, že moc Západu je na ústupu, pokud se mu nepodaří pomoci Ukrajině.*** *Ale vzhledem k zbraním, penězům a politické podpoře může Ukrajina stále ještě zvítězit. Odvahou a silou svého příkladu si ukrajinský lid tuto šanci zasloužil. Lepší investice do západní bezpečnosti nemůže být….*

Úvodník ve *Washington Post* troubí na stejný roh:

Připustit výsledek, který jakýmkoli způsobem odmění Kreml, by byla morální parodie. Zasadilo by to také potenciálně smrtelnou ránu principu, na kterém spočívá západní stabilita a civilizované mezinárodní chování: že suverénní státy nemohou být beztrestně napadeny, podrobeny a vystaveny masovému vraždění.

(Slyšeli jste někdy o Jugoslávii? Nebo Iráku?)

Aby Spojené státy a jejich evropští spojenci zmařili plány Ruska a ochránili suverenitu Ukrajiny, nemají jinou možnost, než zintenzivnit svou vojenskou, ekonomickou a diplomatickou podporu Kyjevu. To znamená vybavit ukrajinské síly silnějšími zbraněmi a ve větším počtu, uvalit agresivnější sankce na Moskvu a podněcovat mohutnější mezinárodní koalici k izolaci a ostrakizaci Ruska.

Tato agenda je naléhavá; status quo relativně statických bojových linií je neudržitelný.

V *New York Times* nějaký David French varuje, že Amerika nemůže na Ukrajině „zakolísat“:

Výsledek války je prostě příliš důležitý – pro Ameriku i pro Ukrajinu – na to, aby naše podpora zakolísala. V den výročí války je čas na soustředěné úsilí přesvědčit Američany o jediné myšlence: Měli bychom Ukrajinu podporovat, dokud to bude nutné, dokud ruská armáda neutrpí rozhodující, definitivní porážku.

Na jedné straně současné diskuse máme ty, viz výše, kteří myslí na výsledek války v absolutních termínech. USA musí zvítězit v zástupné válce, kterou způsobily, ať se děje cokoliv.

Ale existují alternativy. Bude nutné uznat, že krátké období globální hegemonie USA skončilo. Nastal čas pro multipolaritu.

Vezměme si ministra zahraničí Anthony Blinkena jako člověka, který není ochoten to připustit, jakmile Čína „pohrozila“ vyjednáváním míru na Ukrajině, obvinil ji – bez důkazů – z napomáhání Rusku ve válce:

V rozhovoru pro NBC „Meet the Press“, který byl natočen v sobotu večer pro vysílání v neděli, pan Blinken řekl, že Spojené státy brzy poskytnou nové informace, aby ukázaly, že Peking „silně zvažuje poskytnutí smrtící pomoci Rusku“.

… Pan Wang využil mnichovskou konferenci jako platformu k tomu, aby evropským lídrům a diplomatům řekl, že Čína je připravena s nimi posílit vztahy a pokusit se sehrát roli v ukončení války na Ukrajině. Ve svých sobotních veřejných vystoupeních uvedl, že Čína brzy nabídne mírový návrh na ukončení nepřátelství.

Pan Blinken však varoval před lákadlem příměří, které by Rusko mohlo využít k přeskupení pro nové ofenzivy.

Čína zatím Rusko ve válce nepodporovala. Ale pokud by se zdálo, že Rusko válku prohraje, Čína by musela zasáhnout. Jinak by se stala další zemí, kterou by se USA pokusily vyhladit.

USA se dostaly do pasti eskalace, když umožnily ukrajinskému vedení přivést zemi ke katastrofě:

Ukrajina se svým rozhodnutím spolu se svými nejbližšími partnery v Polsku a pobaltských státech stala klasickým „trojským spojencem“ – malými zeměmi, jejichž touha po regionálním vlivu proti existující střední mocnosti (Rusku) je založena na jejich schopnosti přesvědčit vnější velmoc a její globální vojenskou síť (zde USA, resp. NATO), aby vojensky zasáhla jejich jménem. Jak jsme poznamenali v naší studii, „toto je spojeno s velkým rizikem pro regionální bilanci a s velkou cenou pro vnější velmoc.“ Protože uspořádání totiž v konečném důsledku závisí na „hrozbě použití síly a vojenské intervence“ této vnější velmoci, bez které by se regionální rovnováha zhroutila.

To je přesně to, kde jsme. Ukrajinský patologický nenávistník Vladimir Zelenskij vede USA ke stále hlubšímu závazku vyhrát konečným zničením Ruska.

Ale jakákoli přímá konfrontace s Ruskem by vedla k jaderné válce. To USA nemohou riskovat. Proto tlačí na Ukrajinu ‚aby urychlila svůj závazek k sebevraždě:

Jak boje pokračují, obě strany Atlantiku se obávají, že Rusko získává půdu pod nohama, Ukrajina může být v určitých oblastech na východě a jihu poražena a dodávky zbraní ze Západu se zpomalí na pramínek. Biden cestuje do Polska, aby se setkal s prezidentem Andrzejem Dudou a dalšími klíčovými lídry NATO. Američtí představitelé se domnívají, že obrana Ukrajiny se brzy dostane do kritické fáze a Rusko zahájí svou vysoce medializovanou ofenzívu.

Bidenova administrativa naléhavě vyvinula tlak na administrativu prezidenta Volodymyra Zelenského, aby konsolidovala své zisky a případně zahájila vlastní protiúder.

Podle několika představitelů, Bílý dům také nařídil týmu Zelenského, aby se připravil k útoku nyní, kdy zbraně a pomoc z Washingtonu a Evropy volně proudí, ze strachu, že podpora od evropských sousedů Ukrajiny by mohla být omezena.
…
Realita, které Biden čelil v Polsku, je ale taková, že Zelenskij dal jasně najevo, že nebude vyjednávat, dokud nebude obnovena celá územní celistvost Ukrajiny – vše, kromě záruky, že se válka roztáhne do vzdáleného horizontu.

“Jsme v tom na dlouhou trať a bude to ještě nějakou dobu pokračovat,” řekla Rachel Rizzo, vedoucí pracovník v Evropském centru Atlantic Council. Pokud západní podpora začne slábnout, „nelze popřít, že to ovlivní jak výsledek, tak trvání války“.

Neříkejte…

„Západ“ se potácí, protože nemůže vydržet dostatečně dlouhou dobu, aby dal Ukrajině byť jen malou šanci vyhrát válku:

“Budeme se je nadále snažit přesvědčit, že nemůžeme dělat všechno a navždy,” řekl jeden vysoký úředník administrativy s odkazem na ukrajinské vůdce. Úředník, který hovořil pod podmínkou anonymity, když diskutoval o citlivých diplomatických otázkách, dodal že, je to „velmi silný názor“ administrativy, že bude obtížné nadále získávat stejnou úroveň bezpečnosti a ekonomické pomoci od Kongresu.

“Tak dlouho, jak to bude trvat” odkazuje na rozsah konfliktu,” dodal úředník. “Nemá to nic společného s výší pomoci”.

Kritický charakter příštích několika měsíců již sdělili Kyjevu bez obalu nejvyšší představitelé Bidena – včetně zástupce poradce pro národní bezpečnost Jona Finera, náměstkyně ministra zahraničí

Wendy Shermanové a náměstka ministra obrany Colina Kahla, kteří všichni navštívili Ukrajinu minulý měsíc.

Ředitel CIA William J. Burns odcestoval do země týden před těmito představiteli, kde informoval ukrajinského prezidenta Volodymyra Zelenského o svých očekáváních ohledně toho, co Rusko vojensky plánuje v nadcházejících měsících, a zdůraznil naléhavost tohoto okamžiku.

Rychleji, prosím, říkají USA Ukrajině. Pospěšte si, protože brzy budeme muset ukončit naši podporu.

Ukrajinská armáda ale nemá připravené materiální a lidské zdroje na zahájení nějaké protiofenzívy, která by měla šanci na úspěch. Nemají ani dostatek zdrojů, aby získali zpět nějaké významné území.

Třetí armáda, kterou potřebují, musí být mnohem silnější než dvě armády, které už ztratili. A ta nebude.

Co tedy „Západ“ udělá? Dodá více zázračných zbraní?

Prezident Biden se chystal diskutovat o úsilí Západu pomoci Ukrajině odolat ruské invazi, protože na jeho administrativu sílí tlak, aby Kyjevu poskytla stíhačky F-16. Polský premiér Mateusz Morawiecki v rozhovoru pro CBS “Face the Nation” o víkendu řekl, že věří, že bojové letouny nakonec „ze Západu“ přijdou – jako tomu bylo v případě jiných vyspělých zbraní, jejichž poskytnutí bylo „nepředstavitelné“, když začala válka.

Chci panu Morawieckému něco vzkázat.

První let F-16 se uskutečnil v roce 1974. Myslet si, že 50 let stará letadla budou mít šanci proti ruské prvotřídní protivzdušné obraně a stíhačkám páté generace, je šílenství.

Stíhací letadla se řídí pomocí trénovaných reflexů, nikoli vědomých rozhodnutí. Piloti se na to cvičí. Jakmile jsou tyto reflexy přizpůsobeny určitému letadlu a jeho filozofii, trvá roky, než se přeškolíte na jiný druh technologie. Ukrajinští piloti v F-16 v dohledné době jsou zbožným přáním.

Ale možná, že Polsko ve své marné snaze stát se zachráncem Ukrajiny dokáže přesvědčit své vlastní piloty k sebevraždě v prostředí, které je přesyceno stíhačkami Su-57 a protivzdušnou obranou S-400. Nebo může poslat na frontu vlastní armádu. USA by jistě uvítaly závazek jiné země spáchat sebevraždu pro větší dobro své dolarové hegemonie.

Ale nemyslím si, že k tomu dojde.

USA potřebují strategii pro odchod z války. Uznání, že jedinou alternativou je totální válka a jaderné zničení, jak naznačují názory *Economist*, *WaPo* a *NYT*, je prvním krokem k jejímu vypracování.

ZDROJ

Zpracoval: Janinna/Pokec24